

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.695 van 26 juni 1998
in de zaak A. 78.978/X-8176.**

In zake : Luc PETEN,
wonende te 1750 LENNIK,
Zwijnenbergstraat 63

tegen :

1. de gemeente LENNIK,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat G. BERVUETS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Fr. Halsvest 33, bus 1.

tussenkommende partij :

Mark DE DOBBELEER,
wonende te 1750 LENNIK,
Zwijnenbergstraat 55.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Luc PETEN op 16 juni 1998 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 4 (lees : 2) juni 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lennik waarbij "ten gunste van de heer Mark DE DOBBELEER en mevrouw Anja BEECKMANS" de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een nieuwe bedrijfsloods op een perceel gelegen te Sint-Martens-Lennik, Zwijnenbergstraat 55, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 118e en 118b;

Gezien het verzoekschrift dat Luc PETEN op dezelfde datum heeft ingediend om "na de schorsing te hebben bekomen zoals ze werd gevraagd" bij wijze van voorlopige maatregel "een bouwverbod te horen

uitspreken" tot uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring, onder verbeurte van een dwangsom van 50.000 frank per dag;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien de nota en het administratief dossier van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. VAN ROOY, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. HERMANS die, loco advocaat G. BERVUETS verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat M. KIEKENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar grotendeels eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Mark DE DOBBELEER met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij een eerste exceptie opwerpt waarin hij stelt "dat verzoeker inzake geen belang heeft (,) dat de perceelsgrens van PETEN gelegen is op een afstand van meer dan 50 meter en hij inzake geen belang heeft (,) dat de grens ergens dient te liggen";

Overwegende dat ter terechtzitting is gebleken dat de eigendom van verzoeker is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de eigendom van tussenkomende partij; dat hierdoor alleen reeds verzoeker getuigt van het rechtens vereiste belang; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat dezelfde partij een tweede exceptie inroept die luidt als volgt :

"Dat vooreerst dient nagegaan dat er eerder nog geen annulatieverzoek werd ingediend m.b.t. de kwestige beslissing in welk geval deze vordering onontvankelijk is";

Overwegende dat uit de niet betwiste gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker kennis had van de bestreden beslissing op 12 juni 1998; dat derhalve de termijn voor het instellen van het annulatieberoep pas zal verstrijken op 12 augustus 1998; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij een derde exceptie opwerpt waarin zij stelt dat "de vordering onontvankelijk is waardat de procedure gericht is tegen een beslissing van de gemeente Lennik van 4.6.1998 waarbij een bouwvergunning voor een loods zou zijn afgeleverd aan de heer Mark DE DOBBELEER en mevrouw Anja BEECKMANS terwijl inzake per 2.6.1998 een bouwvergunning werd afgeleverd aan Mijnheer DE DOBBELEER gebroeders (en) dat minstens dient nagegaan tegen welke beslissing dan wel procedure wordt gevoerd";

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat op 23 december 1997 het gemeentebestuur van de gemeente Lennik ter algemene kennis heeft gebracht dat "door Mijnheer DE DOBBELEER Gebroeders wonende te 1750 Lennik, Zwijnenbergstraat, 55 een bouwvergunning is ingediend op een perceel gelegen (...) Zwijnenbergstraat, 55 in de gemeente, kadastraal bekend (...) volgende werken of handelingen uit te voeren : bouwen van een landbouwloods + afdak aan bestaande loods met volgende kenmerken: $\pm$ 25,25 m x 20,38 m (landbouwloods); 6,30 m x 25,20 m (afdak)";

Overwegende dat Anja BEECKMANS de echtgenote blijkt te zijn van Mark DE DOBBELEER, tussenkommende partij die met zijn broer Dirk een AVEVE-bedrijf uitbaat te Lennik, Zwijnenbergstraat 55; dat bijgevolg het voorwerp van het schorsingsberoep bij uiterst dringende noodzakelijkheid de bouwvergunning van 2 juni 1998 is, verleend aan de gebroeders DE DOBBELEER voor "het bouwen van een landbouwloods + afdak aan bestaande loods"; dat op 2 juni 1998 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lennik de bouwvergunning heeft verleend, hetgeen blijkt uit de inhoud van de vergunning zelf; dat de uitbatingsetel van voornoemd bedrijf op het eerste gezicht gevestigd is te Lennik, Zwijnenbergstraat 55, zijnde volgens het verzoekschrift de woonplaats van verzoeker; dat deze exceptie evenmin kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of

verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker op goede gronden betoogt dat de vergunde "loods uit prefab-elementen bestaat en derhalve in een minimum van tijd (minimum 14 dagen zoniet minder) kan worden opgetrokken", dat "aan verzoeker pas op 12 juni ll. door een telefonisch onderhoud met de bevoegde dienst van de gemeente Lennik werd bevestigd dat het college op 4 (lees: 2) juni een bouwvergunning heeft uitgereikt (,) dat op 2 juni 1998 de argwaan van verzoeker reeds werd gewekt doordat talrijke vrachtwagens grindlagen aanbrachten op de gronden gelegen achter de bestaande loods (,) dat bij P.V. van gerechtsdeurwaarder DEBREMAEKER van 2 juni 1998 niet enkel werd vastgesteld dat er geen bekendmaking gebeurde in hoofde van aanvrager maar ook dat de werken reeds begonnen waren (...)"

Overwegende dat met verzoeker kan worden aangenomen dat de vergunninghouders de manifeste wil hebben om de werken op bijzonder diligente wijze voort te zetten, zodat aan de eerste voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is voldaan;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 19 in fine van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat hij het middel toelicht als volgt :

"Doordat zowel de gemachtigde ambtenaar als het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zellik (lees : Lennik) de bouwvergunning hebben uitgereikt zonder rekening te houden met de ruimtelijke draagkracht van het gebied waar de loods zal worden ingeplant en zonder effectief te hebben

nagegaan of de geplande werken wel 'verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening'.

Terwijl het vaststaat dat om een bouwvergunningsaanvraag in te willigen het niet enkel volstaat dat de aanvraag in overeenstemming zou zijn met de stedenbouwkundige bestemming van het gebied (de veronderstelling dat het hier een para-agrarisch bedrijf is dat theoretisch zou kunnen worden toegelaten in agrarisch gebied) doch ook zoals hoger gesteld moet de uitvoering van handelingen en werken bovendien verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening (zie desbetreffende ook art. 45 § 2 en 55 § 3, stedenbouwwet/voor coördinatie).

Terwijl de vergunningsverlenende overheid de verplichting heeft na te gaan of de ontworpen constructie verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening en zij verplicht is de vergunning vooralsnog te weigeren zelfs indien de bestemmingsvoorschriften van het vigerend gewestplan zich principieel niet verzetten tegen de toekenning van de vergunning.

Terwijl dit middel samen moet worden gelezen met het tweede middel daar bewust de omwonenden buiten de openbaarmakingsprocedure werden gehouden en de relevante argumenten terzake hadden kunnen aanbrengen waarop zowel de gemachtigde ambtenaar als het college dan hadden dienen te antwoorden.

Terwijl door niet naleving van de regels vervat in het K.B. van 6 februari 1971 het concept 'de verenigbaarheid met de goede plaatselijke ordening' tot een absoluut minimum werd herleid, wat trouwens ook blijkt uit de extreem summiere motivering van de bouwvergunning zoals ze werd uitgereikt door het college.

Terwijl de vergunningsverlenende overheid door de stedenbouwwet verplicht wordt om elke aanvraag van een bedrijfsgebouw te toetsen aan de eisen van de plaatselijke goede ordening en deze dient te weigeren indien blijkt dat de ontworpen constructie kennelijk overdreven hinder voor de burens zal veroorzaken waardoor de maat van de gewone ongemakken tussen de burens overschreden en bijgevolg het evenwicht tussen naburige erven op ernstige wijze verbroken zal worden.

(...)

Terwijl de overdreven hinder die de geplande uitbreiding van de exploitatie zal veroorzaken alsook de mate waarin de gewone ongemakken tussen de aanvrager en verzoeker zal worden overschreden, explicieter en uitgebreider wordt behandeld onder het verho 'Moeilijk te herstellen ernstig nadeel';

Overwegende dat de tweede verwerende partij
antwoordt :

"Dat zoals de afdeling Land van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer in het schrijven van 21.2.1997 aan de ROHM buitendienst Vlaams Brabant stelt het in casu om een commercieel bedrijf gaat dat echter de noodzakelijke toeleveringsactiviteit verzorgt naar land- en tuinbouw toe en dat er geen landbouwstructuren en -belangen in het gedrang worden gebracht evenwel de loods aansluit bij de voorliggende reeds bestaande loods (...);

Dat de constructies inderdaad geen nieuw bijkomende landbouwstructuren aantasten en er tenslotte groenbeplanting voorzien is om te komen tot een volstrekt plaatselijke integratie (...).

Dat de bouwplaats gelegen is in een agrarisch gebied en het doel ervan zijnde een opslagplaats voor stro en graan overeenstemt met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse i.c. art. 11 van het KB van 28.12.1972.

Dat de evolutie die het bedrijf DE DOBBELEER gebroeders doormaakt niet kan gezien als een abnormale hinder die derden betrokkenen niet hoeven te dogen";

Overwegende dat de tussenkomende partij
repliqueert :

"Niets laat toe te stellen dat bij het afleveren der bouwvergunning artikel 19 in fine zou zijn miskend.

Zowel de eigendom van verzoeker als de eigendom van partij PETEN zijn gelegen in agrarisch gebied.

Het bedrijf van verzoeker is het para-agrarisch bedrijf bij uitstek dat thuishoort in agrarisch gebied en enkel in agrarisch gebied kan worden ingeplant.

Zoals hierboven aangegeven is het bedrijf van verzoeker er op gericht de omliggende landbouwexploitaties te bevoorraden in meststoffen, veevoerders, zaaigoed en bestrijdingsmiddelen terwijl ook de oogstopbrengsten op het bedrijf van verzoeker worden afgeleverd.

Zowel aankoop als verkoop gebeurt in principe onverpakt waarbij de landbouwmachines en aanhangwagens ter plaatse worden gewogen, gevuld en geledigd.

De aan- en afvoer gebeurt per tractor.

Het is uiteraard ondenkbaar dat een dergelijke bedrijvigheid zou worden ingeplant buiten het agrarisch gebied.

Niet alleen stemt de bestemming van het bedrijf volledig overeen met het agrarisch gebied waarbinnen het gelegen is maar daarenboven werd inplanting en bouwproject aangepast teneinde de goede

stedenbouwkundige aanleg niet in het gedrang te brengen.

(...)

Het bedrijf is wel degelijk gelegen in een agrarisch gebied waar de residentiële functie volkomen ondergeschikt is aan de landbouwfunctie van het gebied. Wanneer de Heer PETEN zich is komen vestigen midden een agrarisch gebied, te midden actieve landbouwbedrijven, heeft hij uiteraard het risico gelopen dat dit agrarisch gebied zijn normale invulling zou krijgen; een agrarisch gebied is uiteraard geen parkgebied dat in stand kan worden gehouden ten behoeve van de enkelingen die, zonder enige landbouwactiviteit te voeren, zich in weerwil van de stedenbouwkundige bepalingen zijn komen vestigen midden dit gebied.

Ten onrechte stelt partij PETEN dat de ontworpen constructie een overdreven hinder voor de burens zal veroorzaken waardoor de maat van de gewone ongemakken tussen de burens overschreden zou worden.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de hinder rekening moet worden gehouden met de normale bestemming van het gebied.

Het is evident dat diegene die woont midden een agrarisch gebied een belangrijker hinder, waarmee de landbouwexploitatie onvermijdelijk gepaard gaat, moet dulden in vergelijking met diegene die in een residentiële zone is gevestigd.

Verder moet bij de appreciatie van de toename der hinder rekening gehouden worden met het feit dat de vergunning enkel betrekking heeft op de uitbreiding van de constructies van een bestaand bedrijf en dat derhalve enkel moet worden onderzocht of de uitbreiding van deze constructies op zich aanleiding kan geven tot een onaanvaardbare toename van de hinder.

In tegenstelling met hetgeen door partij PETEN wordt beweerd zal de uitbreiding van de constructies zoals vergund de hinder voor de burens doen afnemen niet doen toenemen.

Dit blijkt uit wat volgt :

- . De ruimte waar de uitbreiding van de loods zal worden gebouwd wordt nu bestemd voor stockering in openlucht. In de mate dat partij PETEN voorheen een visuele hinder ondervond door de aanwezigheid van deze gestockeerde goederen zal deze hinder verminderen nu stockage gebeurt in een loods die, qua materialen, volledig aansluit bij de reeds bestaande loods.
- . De visuele hinder is zeer relatief nu er een afstand bestaat van minstens 125 meter tussen de eetkamer van PETEN, van waar zicht is op het bedrijf, en dit deel der loods.
- . Het bedrijf van verzoeker bezat voorheen te weinig overdekte stockageruimte; dit verplicht verzoeker tot het herhaaldelijk verplaatsen van de aanwezige goederen hetgeen aanleiding geeft tot geluids-

hinder. Nu de stockage in betere omstandigheden zal kunnen gebeuren zal er heel wat minder manipulatie zijn in openlucht. In werkelijkheid is een manipulatie van goederen in openlucht het meest hinderlijk.

- . De afgeleverde bouwvergunning verplicht verzoeker ook tot het plaatsen van een groenscherm. Op deze wijze wordt de loods en aldus de bedrijvigheid van verzoeker aan het zich onttrokken en dit ten voordele van PETEN";

Overwegende dat het perceel waarop de vergunde bouwwerken worden ingeplant volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, gelegen is in agrarisch gebied;

Overwegende dat artikel 11, 4.1., van het koninklijk besluit van 18 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen luidt als volgt :

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens bedrijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 m en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven";

Overwegende dat artikel 19, laatste lid, van voormeld koninklijk besluit luidt als volgt :

"(...)

De vergunning wordt evenwel, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan of ontwerp-gewestplan, slechts afgegeven zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening";

Overwegende dat het bestreden besluit de bouwvergunning verleent voor het "bouwen van een landbouwloods + afdak aan bestaande loods" met de volgende kenmerken : $\pm 25,25$ m x $20,38$ m (landbouwloods), $6,30$ m x $25,20$ m (afdak)";

Overwegende dat uit de neergelegde fotoreportage blijkt dat verzoeker vanuit zijn tuin, gelegen achter zijn woning een rechtstreeks zicht heeft op het bedrijf van de tussenkomende partij; dat op het eerste gezicht blijkt dat verzoeker een ruim en onbeperkt uitzicht heeft op de omliggende omgeving die op het eerste gezicht bestaat uit wei- en akkerland met bomen en struikgewas;

Overwegende dat het bestreden besluit verwijst naar de inhoud van de bouwaanvraag, naar voornoemde bestemmingsvoorschriften en vaststelt dat er "voor het gebied waarin de aanvraag gelegen is, (...) er geen goedgekeurd algemeen plan van aanleg (bestaat)"; dat het voorts stelt dat "de aanvraag werd openbaar gemaakt volgens de regels vermeld in het uitvoeringsbesluit betreffende de behandeling en openbaarmaking van de bouwaanvragen (en, dat), er (...) 0 bezwaarschriften (werden) ingediend"; dat het vervolgens de motivering en het beschikkend gedeelte weergeeft van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar van 22 mei 1998 dat als volgt luidt :

"De bouwplaats is volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij KB van 7 maart 1977, gelegen in een agrarisch gebied.

Het ingediend project voorziet in het oprichten van een afdak en het bijbouwen van een opslagplaats, voor stro en graan, hetgeen overeenstemt met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse i.c. artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

De opslagplaats en het afdak brengen door hun inplanting bij een landbouwbedrijf in aansluiting met de bestaande landbouwloods de goede stedenbouwkundige aanleg van de plaats niet in het gedrang. De constructies tasten geen nieuw bijkomende landbouwstructuren aan.

Tijdens het openbaar onderzoek werden geen bezwaren ingediend.

Aldus GUNSTIG om bovenvernoemde redenen mits :

- de groen beplanting zoals voorgesteld op het inplantingsplan uit te voeren het eerstvolgend plantseizoen volgend op het beëindigen van de ruwbouwwerken";

dat het tenslotte de motivering weergeeft van het college van burgemeester en schepenen die als volgt luidt :

"De bouwplaats is volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij KB van 7 maart 1977, gelegen in een agrarisch gebied.

Het betreft hier een uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf. De materiaalkeuze sluit voldoende aan met deze van de bestaande gebouwen.

De goede plaatselijke uitbouw wordt niet bijkomend geschaad.

Aldus gunstig";

Overwegende dat het de Raad van State niet toekomt zijn beoordeling van de verenigbaarheid van het bouwproject met de goede plaatselijke ordening van het betrokken gebied in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat hij wel tot opdracht heeft aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de overheid de feiten waarop haar beoordeling steunt correct heeft vastgesteld en of zij, op grond van die feiten, in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de te vergunnen bouwwerken verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening; dat op het eerste gezicht, noch het bestreden besluit, noch het advies van de gemachtigde ambtenaar enig motief inhouden, betreffende de vraag of de bouwwerken al dan niet verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening; dat uit het bestreden besluit en uit voormeld advies enkel kan worden afgeleid dat de geplande constructies in over-

eenstemming zijn met de geldende planologische bestemmingsvoorschriften;

Overwegende dat met de verzoekende partij wordt vastgesteld dat op de vergunningverlenende overheid en op de gemachtigde ambtenaar de verplichting rust om na te gaan of de ontworpen constructies verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening, zodat indien dit niet het geval zou zijn, de bouwvergunning vooralsnog moet worden geweigerd, zelfs indien zij niet in strijd is met de bestemmingsvoorschriften van het vigerend gewestplan; dat op het eerste gezicht deze verplichting niet werd nageleefd, zodat het eerste middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de derde in artikel 17, §§ 1 en 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker op goede gronden betoogt dat het optrekken van voormelde constructies onvermijdelijk zichthinder, geurhinder, geluidshinder en verkeersoverlast zullen meebrengen, omdat door de geplande werken het bedrijf van de tussenkomende partij aanzienlijk wordt uitgebreid; dat dit nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen;

Overwegende dat, wat het verzoek tot het opleggen van een bouwverbod betreft tot de Raad uitspraak heeft gedaan over het annulatieberoep, op straffe van de verbeurte van een dwangsom van 50.000 fr. per dag, verzoeker geen concrete bewijskrachtige gegevens aanbrengt, waaruit blijkt dat het bestuur geen gevolg zal verlenen aan huidig schorsingsarrest (arrest dat het bestuur eventueel tot intrekking van het bestreden

besluit en mogelijks tot heroverweging zal aanzetten); dat bovendien op het eerste gezicht het bestuur de artikelen 3, 5 en 6 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 lijkt te hebben nageleefd wat de burens betreft die wonen in de nabijheid van het vergunde project, onder dit voorbehoud dat de Raad van State in de huidige stand van de rechtspleging niet kan uitmaken of ook verzoeker bij dit openbaar onderzoek diende te worden betrokken en of de "juiste" burens schriftelijk werden ingelicht; dat op dit ogenblik enkel kan worden vastgesteld dat voormelde bepalingen, die het tweede middel vormen van het schorsingsverzoek, niet dienstig kunnen worden aangewend om voorlopige maatregelen te vorderen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Mark DE DOBBELEER in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van 2 juni 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lennik waarbij aan de gebroeders DE DOBBELEER de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een nieuwe bedrijfsloods op een perceel gelegen te Sint-Martens-Lennik, Zwijnenbergstraat 55, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 118e en 118b.

Artikel 3.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig juni 1900 achtennegentig om 13.00 uur, door :

de H. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

D. MOONS.